

Súd: Okresný súd Bratislava III
Spisová značka: 2T/112/2005
Identifikačné číslo súdneho spisu: 1305010549
Dátum vydania rozhodnutia: 11. 11. 2013
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Roman Fitt
ECLI: ECLI:SK:OSBA3:2013:1305010549.1

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Okresný súd Bratislava III v Bratislave v senáte zloženom z predsedu senátu JUDr. Romana Fitta a prísediacich Ing. Tatiany Balacenkovej a Soni Kročilovej na hlavnom pojednávaní konanom dňa 11.11.2013 takto

r o z h o d o l :

Obžalovaní

- 1.J. J., nar. XX.XX.XXXX v D., trvale bytom D., H. XX, prechodne bytom D., K. XX
- 2.S. D., nar. XX.XX.XXXX v A. I., trvale bytom A. I., R.. I. Č.. XX
- 3.C. P., nar. XX.XX.XXXX C. A. I., trvale bytom A. I., T. B.. Č.. X
- 4.K. J., nar. XX.XX.XXXX v D., trvale bytom I. S., Z. B.. Č.. X, prechodne bez prihlásenia D., N. Š. XX

sa uznávajú za vinných, že

J. J.W., K. J., S. D. a C. P. dňa 29.04.2005 v čase asi o 19.00 hod. v Bratislave na ul. Pri Šajbách č. XX v byte na X. poschodí iného nútili, aby niečo konal tým spôsobom, že K. J. zatelefonoval poškodenému W. J., aby k nemu prišiel na byt, následne potom ako už u neho poškodený bol, K. J. asi po 3 minútach zavolať J. J., ktorý prišiel spolu s S. D. a C. P., pričom C. P. povedal poškodenému, aby vyložil na stôl svoj mobilný telefón zn. LG 2200 v hodnote 8.000,- Sk, ktorý mu C. P. zobral, následne J. J. pod hrozbou zabitia poškodeného a jeho rodiny žiadal od W. J. finančnú hotovosť vo výške 300.000,- Sk medzitým ho S. D. viackrát udrel rukou po hlave a kopol do hlavy a potom C. P. vytiahol zbraň, chytil poškodeného za krk, pištoľ mu strčil do hrdla a zakričal „zaplatíš tie peniaze“, následne W.Ó. J. povedali, že má 1 hodinu na zaobstaranie hotovosti, pričom potom všetci okrem K. J. odišli z bytu a v čase asi o 20.30 hod. nastúpil poškodený W. J. spolu s J. J., S. D. a C. P. do osobného motorového vozidla zn. Opel Omega, EČV: D. - XXX S., v ktorom ho viezli cez Zlaté Piesky, kde z vozidla J. J. vystúpil a S. D. s C. P. ho odviezli smerom na Dunajskú Lužnú, kde mu povedali, aby im dal všetky peniaze, ktoré má pri sebe, pričom poškodený im vydal hotovosť vo výške 3.000,- Sk a následne ho vysadili na neznámom mieste, čím takýmto konaním spôsobili poškodenému W. J. škodu odcudzením vecí v celkovej výške 11.000,- Sk a nespôsobili mu žiadne zranenia

teda

- spoločným konaním iného nútili násilím, aby niečo konal a takýto čin spáchali so zbraňou

čím spáchali

- trestný čin vydierania podľa § 9 ods. 2 k § 235 ods. 1, ods. 2 písm. b) Tr. zákona (účinného do 31.12.2005)

Za to sa

odsudzujú

X.J. J.

Podľa § 235 ods. 2 Tr. zákona (účinného do 31.12.2005) s poukazom na § 35 ods. 3 Tr. zákona k súhrnnému trestu odňatia slobody v trvaní 2 (dvoch) rokov.

Podľa § 58 ods. 1 písm. a) Tr. zákona (účinného do 31.12.2005) a § 59 ods. 1 Tr. zákona (účinného do 31.12.2005) sa obžalovanému výkon uloženého trestu podmienčne odkladá na skúšobnú dobu v trvaní 4 (štyroch) rokov.

Zároveň sa zrušuje výrok o treste, ktorý bol uložený obžalovanému trestným rozkazom Okresného súd Bratislava II, č. k. 1T 68/2013 zo dňa 26.08.2013, ktorý nadobudol právoplatnosť dňa 30.09.2013 z titulu uloženia súhrnného trestu.

X.S. D.

Podľa § 235 ods. 2 Tr. zákona (účinného do 31.12.2005) s poukazom na § 35 ods. 3 Tr. zákona k súhrnnému trestu odňatia slobody v trvaní 15 (pätnásť) mesiacov.

Podľa § 39a ods. 2 písm. a) Tr. zákona (účinného do 31.12.2005) sa obžalovaný pre výkon uloženého trestu zaraďuje do I. Nápravno-výchovnej skupiny.

Podľa § 53 ods. 1 Tr. zákona (účinného do 31.12.2005) sa ukladá obžalovanému peňažný trest vo výmere 500 (päťsto) €.

Podľa § 54 ods. 3 Tr. zákona (účinného do 31.12.2005) sa pre prípad, že by obžalovaný výkon peňažného trestu úmyselne zmaril, ukladá sa mu náhradný trest odňatia slobody v trvaní 2 (dvoch) rokov.

Zároveň sa zrušuje výrok o treste, ktorý bol uložený obžalovanému S. rozsudkom Okresného súdu Dunajská Streda čk. 1T 20/2011 zo dňa 16.11.2011, ktorý nadobudol právoplatnosť dňa 16.11.2011 z titulu uloženia súhrnného trestu.

X.C. P.

Podľa § 235 ods. 2 Tr. zákona (účinného do 31.12.2005) k trestu odňatia slobody v trvaní 2 (dvoch) rokov.

Podľa § 58 ods. 1 písm. a) Tr. zákona (účinného do 31.12.2005) a § 59 ods. 1 Tr. zákona (účinného do 31.12.2005) sa obžalovanému výkon uloženého trestu podmienčne odkladá na skúšobnú dobu v trvaní 2 (dvoch) rokov.

X.K. J.

Podľa § 235 ods. 2 Tr. zákona (účinného do 31.12.2005) k peňažnému trestu vo výške 500 (päťsto) €.

Podľa § 54 ods. 3 Tr. zákona (účinného do 31.12.2005) sa pre prípad, že by obžalovaný výkon peňažného trestu úmyselne zmaril, ukladá sa mu náhradný trest odňatia slobody v trvaní 2 (dvoch) rokov.

o d ô v o d n e n i e :

Súd na hlavnom pojednávaní vykonal dokazovanie výsluchom poškodeného W. J., ďalej výsluchom samotných obžalovaných a to J. J., S. D., C. P., K. J., svedkov W. J.H., W. J., N. J., W. Č., T. R. ako aj oboznámením sa s listinnými dôkazmi zadokumentovanými v spisovom materiály i celým spisovým materiálom na vec sa vzťahujúcim.

Poškodený W. J. na hlavom pojednávaní po zákonom poučení o nároku na náhradu škody vypovedal, že žiadnu škodu neuplatňuje.

Obžalovaný J. J. na hlavnom pojednávaní vypovedal, že čo sa týka škody k tomu sa nemá ako vyjadriť, keďže poškodený žiadnu škodu neuplatnil.

Ku skutku vypovedal, že je pravdou, že v uvedený deň, ktorý sa popisuje v obžalobe boli na byte u K. J.Č., kde boli všetci štyria obžalovaní a poškodený J., pričom predmetnom stretnutia bola situácia, že on od K. J. zakúpil motorové vozidlo Audi A 4, pričom zložil časť kúpnej ceny vo výške 100.000,- Sk v danom čase ako zálohu s tým, že následne mal doplatiť zvyšok. Následne vznikol problém s predmetným vozidlom, dokonca opakovane dvakrát pri kontrole vozidla príslušníkmi PZ. Následne sa zistilo, že bol urobený zásah do výrobných čísiel vozidla, preto sa na byte u obžalovaného J. stretli s J., ktorý pôvodne sprostredkoval predaj vozidla Audi A 4 od jednej firmy pre K. J.. Po zistení problémov s vozidlom mu obžalovaný K. J.Č. vrátil zálohu a následne túto zálohu pýtali od poškodeného J., pretože bolo zjavné, že vozidlo je problematické z dôvodu zásahu do výrobných čísiel. Následne došlo k dohode, že J. má známeho policajta, pričom sa pokúsi vybaviť, aby vozidlo bolo vrátené, na čo všetci spoločne byt K. J. opustili, s tým že doma ostal J., s tým, že on vystúpil na Zlatých Pieskoch z vozidla išiel na koncert, pričom ďalej vo vozidle zostali už iba obžalovaný D., obžalovaný P. a obžalovaný J. s tým, že vec pôjdu ďalej „doriešiť“. On už s touto vecou ďalej kontakt nemal až vtedy keď bol vzatý do väzby. Čo sa týka D. a P. títo boli zainteresovaní do kúpy vozidla tým spôsobom, že každý z nich zo zálohy 100.000,- Sk zložili po 33.000,- Sk. Pri dohode o kúpe vozidla s obžalovaným J.Č. žiadnu chybu v papieroch nevidel ani si nevšimol chybu vo výrobných číslach, nevšimli si to ani policajti. Údajne tam mal byť rozdiel v tom ako vyzerajú nuly oproti veľkému písmenu O. Celková kúpna cena vozidla mala byť cca 200.000,- Sk, pričom všetci sa spoločne dohodli t.j. on, D. a P., že zvyšok ceny tak isto spoločne na tretiny doplatia. K prepisu vozidla malo dôjsť po doplatení zvyšku kúpnej ceny. Počas rozhovoru s poškodeným na byte u K. J.Í. sa nikto poškodenému nevyhrážal a ani nemieril na neho zbraňou.

Na dotaz prečo problém s vozidlom riešili s poškodeným J., keď vozidlo zakúpili od J., ktorý bol majiteľom vozidla, riadne zapísaný v technickom preukazu vozidla obžalovaný uviedol, že dohoda bola taká, že J. im nechcel vrátiť zálohu vo výške 100.000,- Sk a peniaze im vráti až potom čo peniaze za auto vráti poškodený J.. Keďže J. uvádzal, že má známeho policajta a prípadne vybaví vrátenie vozidla, ostali pri alternatívne, že sa vozidlo vráti. Počas rozhovoru na byte u K. J., K. J. mal byť vo vedľajšej izbe a s poškodeným sa bavil on, D. a P..

Obžalovaný S. D. na hlavnom pojednávaní vypovedal, že čo sa týka škody k tomu nemá čo uviesť, nakoľko poškodený škodu neuviedol.

K predmetnému vozidlu Audi A 4 uviedol, že na neho sa zložili spoločne s J. a P. lebo s vozidlom chceli jazdiť závody. Vozidlo po dohode kúpili od K. J., ktorému dali najprv zálohu 100.000,- Sk, potom však s vozidlom vznikli problémy, policajti tvrdili, že je kradnuté a zaistili ho. Od J.Č. chceli potom späť zálohu 100.000,- Sk resp. vrátenie vozidla od polície s tým, že vozidlo bude „vyčistené“. Telefonicky od J. zistili, že vozidlo kúpil pred tým od poškodeného J.. Dohodli sa následne, že prídu do Bratislavy a záležitosť sa bude riešiť, pričom na byt do Bratislavy ku J. došli on, J. a P., pričom na byte už bol aj poškodený J.. J. vtedy videl prvýkrát v živote, pričom následne sa dozvedel, že údajne on a jeho rodina mali už pred tým problémy s kradnutými vozidlami. S poškodeným J.X. sa bavil on, J. O. P. a to z dôvodu, že čo bude s autom lebo auto pôvodne kúpil od J. J.. Pri rozhovore J. povedal, že auto kradnuté nie je, žiadal, aby ho zobrali do Dunajskej Lužnej, že situácii vybaví a auto im bude vrátené. To, že by vyvíjali nejaký psychický

ani fyzický nátlak na poškodeného nie je pravda. Pri jeho fyzickej dispozícii keby bol na poškodeného nejako fyzicky zaútočil, určite by mal zjavné následky fyzického útoku. Počas ich rozhovoru sa žiadna strelná zbraň v rozhovore neobjavila.

Obžalovaný C. P. na hlavnom pojednávaní vypovedal, že s J. O. D. kúpili od J. motorové vozidlo Audi A 4 za celkovú kúpnu cenu 200.000,- Sk, pričom zložili najprv zálohu vo výške 100.000,- Sk, ktorú zaplatili rovným dielom on, J. O. D.. S vozidlom jazdili asi dva alebo tri týždne, pričom keď ich zastavili policajti zobrali ich na policajnú stanicu s tým, že zistili, že výrobné čísla nesedia a že vozidlo má byť kradnuté. Potom volali J., aby priniesol veľký technický preukaz, ale vozidlo zostalo aj tak zaistené na polícii. J. navrhol, aby prišli do Bratislavy, že zavolá aj poškodeného J., od ktorého údajne auto kupoval a že sa dohodnú ako sa to bude riešiť. Keď prišli v dohodnutý deň ku J. na byt bol tam aj poškodený J., s ktorým sa bavili ako sa to celé dá do poriadku, pričom výsledkom bola dohoda, že J. zabezpečí vrátenie vozidla. J. brali do Dunajskej Lužnej autom, keďže mali aj tak tade cestu, lebo sa vracali do Dunajskej Stredy. Z bytu od J. teda odchádzali motorovým vozidlom on, J., D. a poškodený J., pričom J. vyložili na Zlatých Pieskoch na koncerte. On s D. a poškodeným J. pokračovali do Dunajskej Lužnej, kde ho vysadli pri pizzerii, kde im J. povedal, aby ho počkali a keď tento pol hodinu neprišiel tak pokračovali ďalej do Dunajskej Stredy. Počas rozhovoru s poškodeným sa mu nikto fyzicky resp. iným spôsobom nevyhrážal ani strelnou zbraňou, pričom on žiadnu strelnú zbraň nevlastní. Keď kupovali motorové vozidlo od J. žiadnu chybu v papieroch ani vo výrobných číslach vozidla nezistili. Pri rozhovore na byte u J. bol prítomný rozhovoru aj K. J., tento síce sem -tam odbehol do vedľajšej miestnosti.

Obžalovaný K. J.W. na hlavnom pojednávaní vypovedal, že čo sa týka škody k tomu nemá čo uviesť, nakoľko poškodený škodu neuplatnil.

Vo vzťahu ku skutku vypovedal, že je pravdou, že bol vlastníkom motorového vozidla Audi A 4, ktoré predal J.. Následne mal vzniknúť problém s týmto vozidlom, pričom riešil situáciu tým spôsobom, že povedal J., aby sa dostavil k nemu, že sa to vyjasní, pretože vozidlo pôvodne kupoval od poškodeného J. resp. tento v roku 2004 vystupoval ako sprostredkovateľ kúpy predmetného vozidla Audi A 4 medzi ním ako kupujúcim a pôvodným vlastníkom. Vzhľadom k tomuto zavolať na stretnutie k sebe na byt aj poškodeného J. voči ktorému mal absolútnu dôveru, nakoľko tento 10 rokov pred tým mu servisoval motorové vozidlá a poznal ho ešte zo školy. Čo sa týka predmetného stretnutia dňa 29.04.2005 je pravda, že u neho na byte sa stretnutia zúčastnil on ako aj ďalší traja spoluobžalovaní a poškodený J.. Na stretnutí oboznámil prítomných s tým, že s vozidlom je problém a nech sa oni medzi sebou dohodnú ako budú situáciu riešiť, pričom on bol vo vedľajšej izbe, kde pripravoval písomnú zmluvu o predaji vozidla medzi ním ako predávajúcim a pánom J. ako kupujúcim. Presný obsah ich dohody ohľadom riešenia problému s autom mu nie je známy, pričom návšteva zúčastnených v jeho byte trvala 20 - 25 minút a potom z jeho bytu odišli.

Vzhľadom k tomu, že vo výpovedi obžalovaného K. J. nastali rozpory oproti výpovedi, ktorú učinil v prípravnom konaní, súd procesným postupom prečítal jeho výpoveď z prípravného konania a následne bol obžalovaný dotazovaný k rozporom vo výpovediach, pričom najmä k tomu, že v prípravnom konaní uvádzal, že má vedomosť o tom, že ako sa bude riešiť problém s predmetným autom, keďže bol do záležitosti zainteresovaný ako majiteľ auta, preto mal záujem, aby sa situácia doriešila. Obžalovaný zároveň uviedol, že obžalovaní D., P. O. J. od neho zálohu vo výške 100.000,- Sk späť nepožadovali. Na to ako chcel uzavrieť zmluvu dňa 29.04.2005 u neho na byte v čase, keď bolo zrejme, že vozidlo je zadržané políciou a vozidlo má pozmenené výrobné čísla a ako chcel takýto obchod uzavrieť zmluvne, obžalovaný vypovedal, že chcel uzavrieť zmluvu s J., aby mal podchytené, že obdržal od J. 100.000,- Sk, pričom celková predajná cena je dohodnutá na 200.000,- Sk. Na to prečo neuzavreli zmluvu napísanú rukou, keď mu údajne došiel toner v tlačiarňach, obžalovaný uviedol, že vtedy to takto neriešili. O predaji auta jednal iba s J.. J. mu dôveroval, nepreveroval výrobné čísla, technické preukazy ani stav auta. Je pravda, že v Brne mal auto pokazené, pričom vtedy volal aj technika z firmy Porsche, ktorý mu uvádzal, že sa mu nezdá pôvod vozidla. Prečo teda predal vozidlo ďalej a neriešil vtedy problém s J., obžalovaný uviedol, že sa pokúšal s J. spojiť a predať cez neho auto, ale ten sa mu vyhýbal a nemal ochotu situáciu riešiť, preto si kupujúceho našiel iným spôsobom. On si taktiež neoveroval výrobné čísla ani neprezeral papiere ani výrobné čísla, pretože J. plne dôveroval.

Na otázku prečo neriešil vzniknutú situáciu legálnym spôsobom, keďže vozidlo zakúpil od firmy PT Consulting a J. bol iba sprostredkovateľom a prečo sa teda bavil s J., obžalovaný uviedol že za danej

situácie sa mu javila jednoduchšia možnosť vyriešiť situáciu tak, že bude kontaktovať svojich kupujúcich resp. svojho kupujúceho (J.) s pánom J., ktorý mu auto pôvodne sprostredkoval a takýmto spôsobom sa chcel problémov zbaviť.

Svedok W. J. na hlavnom pojednávaní vypovedal, že dňa 29.04.2005 bol zavolaný obžalovaným J. k nemu na byt s tým, že mu sprostredkoval predaj motorového vozidla a nový kupujúci tohto auta má s ním problém a potrebuje náhradné diely a aby teda prišiel k nemu na byt. Po tom čo sa tam dostavil, prišli uvedení kupci motorového vozidla s týmito sa zoznámil, následne ho fyzicky napadli s tým, že požadovali od neho peniaze. Potom ho zobrali do vozidla, odviezli do Dunajskej Lužnej, kde ho vysadili. Na druhý deň išiel navštíviť obžalovaného J., aby mu vysvetlil, že čo sa deje, keď ho však nenašiel doma, išiel za jeho otcom s tým, že tento mu povedal, že mu zavolá, pretože jemu sa neozýval. Napriek tomu sa mu K. J. neozýval a napriek tomu, že mu volal, ho nezohnal a žiadny kontakt na neho už nemal. K situácii na byte svedok vypovedal, že obžalovaný J. mu povedal, že od J. kúpili vozidla za 300.000,- Sk, avšak polícia im ho zabavila a požadoval vrátiť uvedenú čiastku, pričom vzápätí na to bol napadnutý obžalovaným D. a to tak, že ho dľaňou udrel po hlave a to viackrát, následne obžalovaný C. P. vyťahol zbraň, ktorú mu strčil do úst a požadoval zaplatenie uvádzanej čiastky. Potom ho naložili do motorového vozidla, išli smerom na Dunajskú Lužnú, kde pred Dunajskou Lužnou na ceste ho vysadili s tým, že mu povedali, že do zajtra má požadovaných 300.000,- Sk zohnať. Komu ich mal však odovzdať, resp. či si má niekto pre peniaze prísť, to mu konkretizované nebolo. V prípade, že uvedenú čiastku nezaplatí bolo mu zo strany obžalovaných uvedené, že ho zabijú. Počas priebehu skutku na byte u obžalovaného J. boli prítomní všetci štyria obžalovaní.

Svedok W. J. na hlavnom pojednávaní vypovedal, že dňa 29.04.2005 asi o 17.30 hod. jeho syn W. odišiel z domu, povedal, že ide k priateľke, pričom okolo 21.30 hod. mu syn volal, aby po neho prišiel autom, pretože stojí na ceste niekde smerom do Bratislavy na Šamorín, pričom vzápätí na to išiel pre syna, ktorého našiel na uvedenom mieste, pričom syn mu následne povedal, že po tom čo sa zastavil u J. na jeho byte bol napadnutý, kde ho mali biť, následne mu strčili zbraň do úst a žiadali od neho vysokú čiastku peňazí vo výške 250.000,- Sk. Všimol si aj to, keď mu syn hovoril, že mu mali strčiť zbraň do úst, že v ústach mal ulomené zo zuba, pričom usúdil, že bude potrebné navštíviť J., pretože okolnosti, ktoré popisoval jeho syn sa mu zdali už „veľa“ aby niekto vyvíjal nátlak na jeho syna tým spôsobom, že mu strkal pištoľ do úst. Išli teda za J., ale ten doma nebol, preto navštívili otca obžalovaného J., s ktorým sa stretol a prisľúbil, že dohodne stretnutie so synom, čo malo byť v sobotu okolo obeda. Keďže do podvečerných hodín sa nikto neozval, boli oznámiť skutok na polícii. Syn mu uviedol, že dôvodom napadnutia má byť skutočnosť, že ohľadom motorového vozidla Audi A 4, ktoré malo byť zadržané políciou, že údajne malo byť kradnuté, čo nie je pravda, pretože toto vozidlo dobre poznal a vylučuje, že by s vozidlom niečo nebolo v poriadku. Toto si dovoľí tvrdiť z dôvodov, že poznal prvého majiteľa vozidla a aj následného majiteľa, od ktorého potom vozidlo došlo k K. J., pričom čo sa týka pravosti vozidla, bolo úplne v poriadku. K tomuto tvrdeniu ho navyše utvrdzuje aj skutočnosť, že sám bol prítomný na Kopčianskej ulici na dopravnom inšpektoráte, keď sa odhlasovalo vozidlo pred tým než sa išlo prihlásiť na K. J., kde polícia kontrolovala vozidlo a všetko bolo v poriadku. Má vedomosť aj o tom, že prvotný majiteľ vozidlo doniesol priamo z výrobného závodu Audi z Ingolstatdu v Nemecku, potom bolo leasingované cez leasingovú spoločnosť a to už aj druhému majiteľovi. Výrobné čísla predmetného motorového vozidla podľa jeho vedomosti určite pozmeňované neboli, pretože prvého majiteľa pozná a bol veľký pedant na auto a podľa neho toto vozidlo po tejto stránke bolo úplne v poriadku.

Svedok N. na hlavnom pojednávaní vypovedal, že k okolnostiam skutku, ktoré mali prebiehať v byte jeho syna nič bližšie nevie, je však pravda, že bol kontaktovaný W. a W. J. s tým, že chceli hovoriť s jeho synom K. J. a uvádzali, že ak to nezabezpečí tak rozpútajú peklo, lebo mladší syn W. bol údajne zbitý a bolo mu vyhrážané, pričom však on na ňom žiadne známky násilia nevidel. Od syna sa potom dozvedel, že celý predmet sporu je vozidlo Audi A 4, ktoré syn kúpil prostredníctvom poškodeného W. J., pričom vozidlo bolo ako zakliate, boli stále s ním problémy, potom aj problém s jeho pravosťou, neustále sa kazilo a jeho syn chcel peniaze za vozidlo späť od W. J.. Má vedomosť aj o tom, že vozidlo bolo políciou zadržané asi na dva mesiace. Polícia ho nechcela vydať, údajne že bol robený zásah do čísiel.

Svedkyňa W. Č. na hlavnom pojednávaní vypovedala, že k tomu čo sa dialo dňa 29.04.2005 na byte K. J. nemá žiadnu vedomosť, pričom pred týmto dátumom bola priateľkou K. J. a po rozchode s ním bola potom priateľkou obžalovaného J. J.. Bola prítomná iba pri stretnutí obžalovaného J. I. a J. s tým, že predmetné vozidlo Audi A 4 bolo zadržané políciou a že údajne malo byť kradnuté.

Svedok T. R. na hlavnom pojednávaní vypovedal, že nikdy nebol zamestnaný ako šofér nákladného motorového vozidla spoločnosti KAV s. r. o. A. Š., číslo XXX. S určitou istotou vie, že dňa 29.04.2005 nebral nijakého stopára z Dunajskej Lužnej alebo z blízkeho okolia.

Okrem takto vykonaného dokazovania súd vo veci vykonal aj dokazovanie oboznámením sa s listinnými dôkazmi zadokumentovanými v spisovom materiáli, z ktorých ako dôležité pre posúdenie a rozhodnutie vo veci vyhodnotil najmä: rekogníciu na základe, ktorej poškodený W. J. v prípravnom konaní opoznal ako osoby, ktoré ho vydierali a to obžalovaného J. J., C. P. O. S. D., taktiež súd poukazuje aj na konfrontácie, ktoré boli vykonané medzi poškodeným a obvinenými, pričom poškodený aj všetci obvinení zotrvali na svojich pôvodných výpovediach.

Z listinných dôkazov je nutné poukázať na zápisnicu o zaistení veci, zápisnicu o vrátení veci, fotodokumentáciu a ďalšie listinné dôkazy.

Na základe takto vykonaného dokazovania a vyhodnotenia dôkazov jednotlivo i vo vzájomnom súhrne, tak ako má na mysli ustanovenie § 2 ods. 6 Tr. poriadku (účinného do 31.12.2005) súd dospel k záveru, že obžalovaní K. J., J. J., S. D. O. C. P. ako trestno-právne zodpovedné subjekty svojím úmyselným konaním v zmysle § 4 písm. a) Tr. zákona (účinného do 31.12.2005) tým, že iného násilím nútili, aby niečo konal naplnili znaky trestného činu vydierania spolupáchatelstvom podľa § 9 ods. 2 k § 235 ods. 1, ods. 2 písm. b) Tr. zákona ako po objektívnej tak i po subjektívnej stránke.

Zo spáchania skutku sú obžalovaní usvedčovaní jednoznačne výpoveďou poškodeného W. J.H. tak aj svedka W. J., ale do istej miery aj svojimi výpoveďami navzájom, pričom je zjavné, že obžalovaný K. J. bol v čase predaja vozidla spoluobžalovanému J. J. majiteľom tohto vozidla a niesol zodpovednosť za stav vozidla pri jeho predaji, pričom poškodený W. J. bol iba sprostredkovateľom kúpy motorového vozidla už z druhého majiteľa v poradí na obžalovaného K. J. a teda logicky nemohol niesť zodpovednosť za to, že s vozidlom nastal akýkoľvek či už technický problém alebo problém právny ohľadom pravosti motorového vozidla a je absurdné, aby obžalovaný K. J. spoločne s ďalšími spoluobžalovanými požadovali vrátenie kúpnej ceny práve od poškodeného W. J., ktorý kúpnu cenu neinkasoval ani od obžalovaného K. J., ktorý si však peniaze od spoluobžalovaných J., P. O. D. chcel ponechať a tieto im vrátiť nechcel, poťažne nechcel im vrátiť inkasovanú zálohu vo výške 150.000,- Sk. Je úplne zjavné, že v prípade akýchkoľvek problémov s predmetným vozidlom Audi A 4 poškodený W. J. neniesol žiadnu zodpovednosť a obžalovaní mali využiť legálne právne nástroje a domáhať sa vrátenia kúpnej ceny legálnymi právnymi nástrojmi, poťažne až občiansko-právnou žalobou na súde, kde sa mohli domôcť neplatnosti kúpnej zmluvy, pričom v danom prípade by navrhovateľmi museli byť noví majitelia t. j. J.W., P., D. proti K. J.W., ktorý vozidlo predával ako majiteľ.

Stupeň spoločenskej nebezpečnosti konania obvinených pre spoločnosť je vo všeobecnosti daný súhrnnom kritériím uvedených v § 3 ods. 4 Tr. zákona (účinného do 31.12.2005) a je daný najmä významom chráneného záujmu, ktorý bol skutkom dotknutý, ktorým v danom prípade je slobodné rozhodovanie osoby.

O osobách obžalovaných súd z odpisov registrov trestov, ktoré boli priebežne aktualizované až do času rozhodnutia súdu sa zistilo, že obžalovaný K. J. doposiaľ nebol súdne trestaný, obžalovaný J. J. bol doposiaľ súdne trestaný trikrát, pričom v prvom prípade sa na neho hľadí ako by odsúdený nebol, posledné odsúdenie má vykázané Okresným súdom Bratislava II, Trestným rozkazom zo dňa 26.08.2013 pod sp. zn. 1T 68/2013, právoplatným dňa 30.09.2013, kde bol odsúdený pre prečin zanedbania povinnej výživy podľa § 207 ods. 3 Tr. zákona k podmienenému trestu odňatia slobody v trvaní 2 (dvoch) rokov, so skúšobnou dobou v trvaní (troch) 3 rokov. Obžalovaný S. D. bol doposiaľ viackrát súdne trestaný najmä pre majetkovú trestnú činnosť, naposledy rozsudkom Okresného súdu Dunajská Streda, pod sp. zn. 1T 20/2011 zo dňa 16.11.2011, pričom rozsudok nadobudol právoplatnosť vyhlásením, pre prečin úverového podvodu podľa § 222 ods. 1 Tr. zákona, za čo mu bol uložený trest odňatia slobody v trvaní 15 (pätnásť) mesiacov, so zaradením pre jeho výkon do ústavu pre výkon trestu s minimálnym stupňom stráženia. Obžalovaný C. P. bol doposiaľ súdne trestaný dvakrát pre majetkovú trestnú činnosť, naposledy Okresným súdom Dunajská Streda pod sp. zn. 3T 82/2006 zo dňa 18.12.2006, pre trestný čin sprenevery (účinný v čase spáchania skutku), za čo mu bol uložený

podmienečný trest v trvaní 2 (dvoch) rokov, ktorý mu bol odložený na skúšobnú dobu v trvaní 3 (troch) rokov, pričom skúšobná doba plynula do 18.12.2009.

Podľa správ z priestupkových referátov vo vzťahu k jednotlivým obžalovaným je nutné konštatovať, že ani jeden z nich nebol priestupkovo prejednávaný.

Je zrejmé, že na základe vykázaných odsúdení podľa odpisov z registra trestov ako aj preštudovaním zabezpečených spisových materiálov z týchto odsúdení u obžalovaných J. J., S. D. prichádzali do úvahy súhrnné tresty, vzhľadom ku skutočnosti, že skutku, pre ktorý sú momentálne stíhaní sa dopustili skôr ako boli vyhlásené odsudzujúce rozsudky za ich iné trestné činy.

Pri úvahách o druhu a výške trestu súd vychádzal jednak z okolností predmetnej veci, skutočnosti za akých bol trestný čin spáchaný ako aj mierou zavinenia jednotlivých obžalovaných, ich pohnútkou samozrejme s prihliadnutím na samotný stupeň spoločenskej nebezpečnosti, ale aj možnosťami nápravy jednotlivých obžalovaných.

Na základe posúdenia všetkých atribútov, ktoré majú vplyv na druh a výšku uloženého trestu, súd uložil obžalovaným diferencované tresty, pričom u obžalovaného J. J. bol uložený súhrnný trest odňatia slobody v trvaní 2 (dvoch) rokov, výkon ktorého mu bol odložený na skúšobnú dobu v trvaní 4 (štyroch) rokov s tým, že tento trest bol súhrnným trestom k Trestnému rozkazu Okresného súdu Bratislava II, č. k. 1T 68/2013.

U obžalovaného S. D. súd tak isto uložil trest odňatia slobody a to v trvaní 15 (pätnásť) mesiacov, avšak nepodmienečný pre výkon ktorého bol zaradený do I. Nápravno-výchovnej skupiny v zmysle § 39a ods. 2 písm. a) Tr. zákona (účinného do 31.12.2005), pričom trest je súhrnným trestom vo vzťahu k rozsudku Okresného súdu Dunajská Streda, sp. zn. 1T 20/2011. Zároveň však u obžalovaného súd uložil aj trest peňažný podľa § 53 ods. 1 Tr. zákona (účinného do 31.12.2005) a to vo výške 500 € a pre prípad, že by obžalovaný výkon peňažného trestu úmyselne zmaril, bol mu podľa § 54 ods. 3 Tr. zákona (účinného do 31.12.2005) uložený náhradný trest odňatia slobody v trvaní 2 (dvoch) rokov.

U obžalovaného C. P. a K. J. boli ukladané tresty samostatné a to u C. P. trest odňatia slobody v trvaní 2 (dvoch) rokov, výkon ktorého mu bol odložený na skúšobnú dobu v trvaní 2 (dvoch) rokov s poukazom na ustanovenie § 58 ods. 1 písm. a) Tr. zákona (účinného do 31.12.2005) a § 59 ods. 1 Tr. zákona (účinného do 31.12.2005).

U obžalovaného K. J. súd prihliadol ku skutočnosti, že tento doposiaľ nebol súdne trestaný ani priestupkovo prejednávaný, preto mu uložil trest peňažný vo výške 500 €, a pre prípad úmyselného zmarenia peňažného trestu mu uložil eventuálny trest odňatia slobody tak ako má na mysli ustanovenie § 54 ods. 3 Tr. zákona (účinného do 31.12.2005) v trvaní 2 (dvoch) rokov.

Podľa názoru súdu, tresty, ktoré boli uložené obžalovaným sú adekvátne okolnostiam predmetnej veci a splnia svoj účel tak, ako to má na mysli ustanovenie § 23 ods. 1 Tr. zákona a § 31 ods. 1 Tr. zák. (účinného do 31.12.2005).

Poučenie:

Proti tomuto rozsudku je možné podať odvolanie v lehote do 8 dní odo dňa jeho doručenia na Krajský súd v Bratislave cestou podpísaného súdu.